

COUR EUROPÉENNE DES DROITS DE L'HOMME
EUROPEAN COURT OF HUMAN RIGHTS

ЄВРОПЕЙСЬКИЙ СУД З ПРАВ ЛЮДИНИ

П'ЯТА СЕКЦІЯ

**СПРАВА «АРЯМІН ПРОТИ УКРАЇНИ»
(CASE OF ARYAMIN V. UKRAINE)**

(Заява № 3155/03)

РІШЕННЯ

СТРАСБУРГ

21 червня 2007 року

ОСТАТОЧНЕ

21.09.2007

Це рішення стане остаточним відповідно до умов, зазначених у п. 2 статті 44 Конвенції. Воно може підлягати редакційним виправленням.

РІШЕННЯ У СПРАВІ «АРЯМІН ПРОТИ УКРАЇНИ»

У справі «Арямін проти України»

Європейський суд з прав людини (п'ята секція), що засідав палатою у складі:

п. П.Лоренцен (*P.Lorenzen*), Голова,
п. К.Юнгвірт (*K.Jungwiert*),
п. В.Буткевич (*V.Butkevych*),
пані М.Цаца-Ніколовська (*M.Tsatsa-Nikolovska*),
п. Дж.Боррего Боррего (*J.Borrego Borrego*),
пані Р.Ягер (*R.Jaeger*),
п. М.Віллігер (*M.Villiger*), судді,
та пані К.Вестердік (*C.Westerdiek*), Секретар секції,
після обговорення в нарадчій кімнаті 29 травня 2007 року,
виносить таке рішення, що було прийняте того ж дня:

ПРОЦЕДУРА

1. Справа порушена проти України за заявою (№ 3155/03), поданою до Суду громадянином України п. Анатолієм Васильовичем Аряміним (далі – заявник) 20 грудня 2002 року відповідно до статті 34 Конвенції про захист прав людини і основоположних свобод (далі – Конвенція).

2. Уряд України був представлений його Уповноваженим – п. Юрієм Зайцевим.

3. 14 березня 2006 року Суд вирішив направити скаргу стосовно невиконання рішення, винесеного на користь заявника, на комунікацію Уряду. Відповідно до пункту 3 статті 29 Конвенції Суд вирішив розглядати питання щодо суті заяви і її прийнятності одночасно.

ЩОДО ФАКТІВ

I. ОБСТАВИНИ СПРАВИ

4. Заявник народився у 1943 році та проживає у місті Червонограді Львівської області.

5. 26 листопада 1988 року Червоноградський міський суд присудив стягнути на користь заявника з державного підприємства шахти «2 Великомоствівська» 16 960 грн¹ компенсації шкоди, завданої його здоров'ю. Це рішення набуло статусу остаточного, і того ж дня було видано виконавчий лист.

6. У грудні 1998 року відділом державної виконавчої служби м. Червонограда було відкрито виконавче провадження у справі.

7. Протягом 2000 року заявнику було виплачено 400 грн².

¹ Близько 3250 євро.

² Близько 80 євро.

РІШЕННЯ У СПРАВІ «АРЯМІН ПРОТИ УКРАЇНИ»

8. 1 листопада 2001 року заявнику було виплачено 600 грн³.
9. 21 лютого 2003 року заявнику було виплачено 14 950 грн⁴.
10. Рішення від 26 листопада 1998 року було виконано повністю 27 лютого 2003 року.

II. ВІДПОВІДНЕ НАЦІОНАЛЬНЕ ЗАКОНОДАВСТВО

11. Відповідне національне законодавство було викладене в рішенні у справі «Сокур проти України» (№ 29439/02, пункти 17-22, рішення від 26 квітня 2005 року).

ЩОДО ПРАВА

I. СТВЕРДЖУВАНЕ ПОРУШЕННЯ ПУНКТУ 1 СТАТТІ 6 КОНВЕНЦІЇ

12. Заявник скаржився за пунктом 1 статті 6 Конвенції на тривале невиконання рішення Червоноградського міського суду від 26 листопада 1998 року. У п. 1 згаданої статті зазначено, зокрема, таке:

Пункт 1 статті 6

«Кожен має право на справедливий і публічний розгляд його справи упродовж розумного строку незалежним і безстороннім судом, встановленим законом, який вирішить спір щодо його прав та обов'язків цивільного характеру...»

A. Щодо прийнятності

13. Уряд не надав зауважень стосовно прийнятності скарг заявника.

14. Суд вважає, що скарга заявника за пунктом 1 статті 6 Конвенції та статті 1 Першого протоколу піднімає питання факту та права відповідно до Конвенції, визначення яких вимагає вивчення справи по суті. Він не вбачає підстав для оголошення цієї скарги неприйнятною. Тому Суд повинен оголосити її прийнятною.

B. Щодо суті

15. У своїх зауваженнях щодо суті скарг заявника Уряд стверджував, що було порушено пункт 1 статті 6 Конвенції, оскільки органами державної влади не було допущено бездіяльності і рішення від 26 листопада 1998 року було виконано повністю.

16. Заявник не погодився.

³ Близько 120 євро.

⁴ Близько 2650 євро.

РІШЕННЯ У СПРАВІ «АРЯМІН ПРОТИ УКРАЇНИ»

17. Суд зазначає, що рішення Червоноградського міського суду залишалось більшою мірою невиконаним протягом чотирьох років та трьох місяців.

18. Суд нагадує, що він уже визнав порушення пункту 1 статті 6 Конвенції у ряді подібних справ (див., наприклад, згадане вище рішення у справі «Сокур проти України», № 35091/02, № 35196/02, № 35201/02, № 35204/02, № 35945/02, № 35949/02, № 35953/02, № 36800/02, № 38296/02 та № 42814/02, пункт 45, ECHR 2004-).

19. Дослідивши всі надані йому матеріали, Суд вважає, що Уряд не надав жодних фактів чи доводів, що могли б переконати його дійти іншого висновку у цій справі.

Отже, було порушено пункт 1 статті 6 Конвенції.

II. ІНШІ СТВЕРДЖУВАНІ ПОРУШЕННЯ КОНВЕНЦІЇ

20. Нарешті, заявник скаржився, що існуюча ситуація спричинила погіршення його здоров'я.

21. Однак, у світлі всіх наданих йому матеріалів, Суд вважає, що вони не вказують на ознаки порушення прав та свобод, закріплених у Конвенції або протоколах до неї (див., наприклад, згадане вище рішення у справі «Сокур проти України»).

22. Відповідно ця частина заяви повинна бути оголошена неприйнятною як повністю необґрунтована відповідно до пунктів 1,3 та 4 статті 35 Конвенції.

III. ЗАСТОСУВАННЯ СТАТТІ 41 КОНВЕНЦІЇ

23. Стаття 41 Конвенції зазначає:

«Якщо Суд визнає факт порушення Конвенції або протоколів до неї і якщо внутрішнє право відповідної Високої Договірної Сторони передбачає лише часткове відшкодування, Суд, у разі необхідності, надає потерпілій стороні справедливую сатисфакцію».

A. Шкода

24. Заявник вимагав 10 000 грн (1616 євро) компенсації матеріальної та нематеріальної шкоди.

25. Уряд оскаржив цю вимогу.

26. Здійснюючи свою оцінку на засадах справедливості, як цього вимагає стаття 41 Конвенції, Суд присуджує заявникові 1600 євро компенсації нематеріальної шкоди.

РІШЕННЯ У СПРАВІ «АРЯМІН ПРОТИ УКРАЇНИ»

Б. Судові витрати

27. Заявник не подав жодних вимог по цьому пункту. Тому Суд нічого йому не присуджує.

В. Пеня

28. Суд вважає належним призначити пеню виходячи з розміру граничної позичкової ставки Європейського центрального банку плюс три відсотки.

ЗА ЦИХ ПІДСТАВ СУД ОДНОГОЛОСНО

1. *Оголошує* скаргу стосовно невиконання рішення, винесеного на користь заявника, прийнятною, а решту заяви неприйнятною;

2. *Постановляє*, що було порушено пункт 1 статті 6 Конвенції;

3. *Постановляє*, що:

(а) протягом трьох місяців з дня, коли рішення стане остаточним відповідно до пункту 2 статті 44 Конвенції, держава-відповідач повинна виплатити заявнику 1600 євро (тисячу шістсот євро) нематеріальної шкоди, які повинні бути конвертовані в національну валюту держави-відповідача за курсом на день здійснення платежу, з урахуванням будь-якого податку, який може бути стягнуто з заявника;

(б) зі впливом зазначеного тримісячного строку і до повного розрахунку на цю суму нараховуватиметься простий відсоток (*simple interest*) у розмірі граничної позичкової ставки Європейського центрального банку, яка діятиме в цей період, плюс три відсотки.

Вчинено англійською мовою і повідомлено в письмовій формі 21 червня 2007 року згідно з пунктами 2 і 3 правила 77 Регламенту Суду.

Клаудія ВЕСТЕРДІК
(*C.Westerdiek*)
Секретар

Пеер ЛОРЕНЦЕН
(*P.Lorenzen*)
Голова